

Opustil nás navždy náš veľmi dobrý kamarát **MILAN ILÁŠ**.

Dňa * 24.7.1950 prvý krát sa na svetlo sveta pozrel vlastnými očami Milan Iláš pod našimi krásnymi Vysokými Tatrami v Kežmarku. Základnú a strednú školu absolvoval v Kežmarku. Po ťažkej a dlho trvajúcej chorobe nás navždy opustil Milan † 12.12.2024 vo veku 74 rokov.

Medzi poľovníckou verejnosťou sa objavil v roku 1972 keď úspešne absolvoval poľovnícke skúšky a stal sa členom SPZ. Takmer po celý život bol verný svojej najväčšej záľube lesu poľovníctvu, kynológii a zvlášť Farbiarom. Počas svojho života sa venoval rôznym záľubám, medzi jeho srdcovú záľubu patril farbiar, preto v roku 1979 sa stal členom klubu chovateľov farbiarov. V klube pôsobil na rôznych pozíciách celkom 45 rokov. Okrem toho od roku 1983 do roku 2010 bol členom predstavenstva Regionálnej organizácie SPZ v Poprade neskôr aj členom predstavenstva Okresnej organizácie SPZ v Kežmarku. Bol dlhoročným prednášateľom a skúšobným komisárom kynológie. Na prelome rokov 1979 / 1980 si zaobstaral Bavorského farbiara – sučku menom **BORKA s Peklanky**. Po intenzívnej príprave a výcviku farbiarky v roku 1981 túto predviedol na PF-kach, ktorá bola hodnotená v I. cene. Následne 20.1.1982 vykonala Individuálnu hlavnú skúšku farbiara (IHF) v II. cene. Túto Borku s Peklanky Milan uchovnil ešte v roku 1982, a vytvoril chovnú stanicu **GELAJTA**.

Rimavská Sobota Borka s Peklanky, víťazka pohára ÚV SPZ r.1985

Svoj aktívnu záľubu vo farbiaroch pretavil v aktívnej práci v okrese ale aj zúčastňovaní sa rôznych skúšok a súťaží. V dňoch 10.- 13. októbra 1985 bol súčasťou súťaží o pohár ÚV SPZ,

ktorý sa konal v Rimavskej Sobote. Bavorská farbiarka **BORKA s Pekľanky** s vodičom **Milanom Ilášom** sa stala **vít'azkou pohára ÚV SPZ**, ktorá sa umiestnila na prvom mieste. Okrem tejto súťaže predviedol na PF-kach v roku 1985 ďalšieho svojho psa menom **Kondor pri Kežmarskom hrade** v I. cene, následne s nim v roku 1986 vykonal IHF v druhej cene. V roku 1987 so svojou sukou **BORKA s Pekľanky sa** zúčastnil v okrese Poprad v Lopušnej doline II. ročníka Memoriálu Fridricha Konráda (MFK), pre nedostatok prirodzených prác nebola hodnotená. Od suky Borka s Pekľanky, ktorú si uchovnil a vytvoril chovnú stanicu GELAJTA odchoval 29 šteniat. Zo svojho chovu si ponechal v r. 1983 psíka **Arek Gelajta**, v r. 1986 **Diana Gelajta**, nedosiahol s nimi veľké úspechy, nakoľko v tom čase nebolo toľko možnosti prezentovať svoje psy na rôznych skúškach ako je tomu teraz, ale boli to jeho obľúbenci.

Vo svojej veľkej láske a vášni k farbiarom pokračoval s nevídaným zanietením a v roku 1988 sa stal rozhodcom s výkonu na PF a IHF. V tomto roku predviedol na PF-ky ďalšieho svojho psíka **EVAR Gelajta** v I. cene následne v roku 1989 vykonal IHF v druhej cene. S výcvikom a chovom farbiara sa zaoberal počas celej svojej aktívnej činnosti v klube vlastnil niekoľkých farbiarov. V roku 1991 mal vo svojom vlastníctve už ďalšieho psa BF **ARINA z Tmavej cesty**. Dňa 6.10.2001 sa Milan zúčastnil súťaže farbiarov III. ročníka v spádovej oblasti Poprad a Stará Ľubovňa so psom BF **Borka spod Lomnického štítu**. Dňa 18.12.2004 s touto sučkou vykonal IHF v druhej cene.

Po zdarnom absolvovaní skúšok na rozhodcu z výkonu sa stal v roku 1988 plnohodnotným rozhodcom s výkonu na posudzovanie PF a IHF. Za jeho výrazné kvality pri posudzovaní farbiarov na PF a IHF bol v roku 1993 delegovaný ústredím SPZ za rozhodcu v súťaži psov s medzinárodnou účasťou o pohár MFK V. ročníka v Svaríne okres Liptovský Mikuláš, v roku 1997 posudzoval práce ako rozhodca v skúškach psov o Pohár SPZ na XXIII. ročníku následne aj v roku 1999 sa zúčastnil ako rozhodca v skúškach psov o Pohár SPZ na XXIV. ročníku. V roku 1998 sa stal aktivistom klubu chovateľov farbiarov pre spádovú oblasť Poprad. Pod jeho vedením v roku 1998 sa spádovej oblasti POPRAD začali konať súťaže psov medzi členmi spádovej oblasti ako predzvesť terajších regionálnych skúšok farbiarov. S touto myšlienkou sa zaoberal ako aktivista prezentovať na týchto skúškach výcvik a kvalitu farbiara širšej farbiarskej verejnosti nielen na Pohári SPZ a MFK, kde sa veľa vodičov ani nedostane. O tri roky sa táto myšlienka stala realitou a vznikli niektoré regionálne skúšky farbiarov (napr. Fatranský pohár, Spišský pohár, Pohár Hontu a Hrona a pod.).

Na skúškach bol svojím prístupom k farbiarom nielen sudcom ale aj ich obhajcom ako hovorieval nebohý Janko Pilát.

Musím uviesť, že náš priateľ Milan venoval sa okrem svojej rodiny, celý svoj život aj svojej obrovskej záľube láske k farbiarom s vyššie uvedených skutočností a to nielen ako aktívny vodič farbiara, ale zúčastňoval sa na rôznych súťažiach na najvyššej úrovni v rámci Československa, Slovenska a MFK. Okrem toho sa zúčastňoval ako hlavný rozhodca alebo iba ako radový rozhodca s výkonu na PF-kach, IHF-kach konaných Okresnými organizáciami SPZ v rámci celého Slovenska, ale jeho obľúbená lokalita bol Liptov. Zúčastňoval sa na celoštátnych súťažiach farbiarov, na medzinárodných súťažiach a v neposlednom rade aj na regionálnych súťažiach – skúšok ako napríklad Spišský Pohár, kde bol pravidelne delegovaný ústredím SPZ Bratislava. Milan Iláš ako hlavný rozhodca bol pri zrode Spišského pohára v roku 2002, kedy sa konal **nultý ročník** v Mestských lesov Levoča v lokalite Vinná. Ďalej ako hlavný rozhodca viedol skúšky farbiarov Spišského pohára **IV. ročníka** v Levočskej doline v roku 2009.

Na ďalších ročníkov Spišského pohára pôsobil ako rozhodca v roku 2007 pri príležitosti **III. ročníka**, ktorý sa konal v Dolnom Smokovci. V roku 2013 poctil svojou prítomnosťou ako rozhodca **VI. ročníku**, ktorý sa konal Novoveskej Hute. Taktiež v roku 2015 sa zúčastnil skúšok **VII. ročníka**, ktorý sa konal Novoveskej Hute. Pri príležitosti **VIII. ročníka** Spišského pohára konaného v roku 2017 v Dolnom Smokovci už so zdravotným hendikepom no napriek tomu prišiel a plnohodnotne zastal svoju prácu. V roku 2019 sa posledný krát zúčastnil skúšok farbiarov Spišského pohára na **IX. ročníku** s vážnym zdravotným problémom - hendikepom, ale pre svoju záľubu vo farbiaroch obetoval všetok svoj voľný čas, len aby mohol byť v styku s farbiarmi a ich vodičmi. Desiateho jubilejného ročníka sa pre mimoriadne zdravotné problémy nezúčastnil a ospravedlnil, že už nemôže

vykonávať prácu rozhodcu. Jeho prítomnosť bola na týchto všetkých skúškach bola vždy prínosom a vnímaná veľmi pozitívne. Každému pomohol pri skúškach alebo výcviku dobrou radou pri rôznych situáciách.

Za jeho statočnú a obetavú prácu mu boli udelené všetky poľovnícke vyznamenania, **bronzová, strieborná a zlatá medaila** " Za zásluhy a rozvoj poľovníctva na Slovensku" Medaila "Zlatý kamzík a medaila "Sv. Huberta, ktorú si prevzal v Sv. Antone 5.9.2015 už na vozíčku. Napriek svojmu hendikepu ostal milovníkom prírody a farbiarov. V roku 2010 si zaobstaral psíka Sultána Plesnivec, ktorý ho sprevádzal do roku 2023 bol to jeho posledný pes aj keď s hendikepom stále sa mu venoval. Milan bol priateľský hlboko ľudský človek. Svojím nadšením priviedol do rodiny farbiaristov veľa nových vodičov farbiara. Na hospitáciách s čakateľov vychoval niekoľko veľmi kvalitných rozhodcov jednak na skúšky ale aj na súťaže farbiarov.

Pre žart, dobré slovo, či gesto útechy nikdy nemal ďaleko. Tí, ktorí poznali jeho veselú povahu možno zaspomínajú na pekné zážitky, ktoré s ním prežili.

Milan budeš nám všetkým chýbať.

Odpočívaj v pokoji.

Aktivisti za SPIŠ
a priatelia GL,SN,LE,BR,LM,PP,SB

